

ПІВДЕННО- УКРАЇНСЬКІ НАУКОВІ СТУДІЇ

ПРОГРАМА ТА МАТЕРІАЛИ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
СТУДЕНТІВ ТА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ

4-5 грудня, 2023 р.

м. Одеса

*VI Всеукраїнська науково-практична
конференція
студентів та молодих вчених*

Програма та матеріали виступів учасників

*ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКІ
НАУКОВІ СТУДІЇ*

реальністю. Тобто людині, щоб бути щасливою потрібно: перше – власне переконання (важливо, щоб воно не було нав'язане іншою людиною, для цього треба прислуховуватись до власного Я), друге – інструмент, який допоможе прийти до цього, цим може стати, насправді, що завгодно. Наприклад, якщо людина вирішила, що для неї свобода, це все ж таки йти своїм власним шляхом, для цього їй допоможе такий інструмент як релігія, а саме даосизм. В якому говориться, що дао – це абсолют, і ця частка енергії є в кожній живій істоті, тобто в кожній істоті є своя енергія, і дуже важливо текти в природному напрямку своєї енергії, не намагаючись протидіяти їй, тоді ти знайдеш свій шлях. Такої людині даосизм допоможе відповісти на питання: Як знайти свій шлях? Що для цього треба робити? І в кожного цей інструмент буде своїм, щоб його знайти, знову ж таки, треба прислуховуватись до власної інтуїції.

Висновок: 1. Актуальність цього питання була розглянута в роботі з точки зору історії, науки, культури та повсякденного життя. Було порівняно людину з часів рабовласницького суспільства та сучасну, в яких ця потреба, та її усвідомлення відображається по різному.

2. Отже, свобода – це усвідомлена потреба, без якої людина не буде щасливою, але це не означає що людина одразу народжується з цією усвідомленістю. З самого початку, коли вона тільки з'явилася на світ, вона є чистим листом без всяких установок. Подалі, коли вона досягає певного віку та набуває якогось досвіду, вона вже починає усвідомлювати цю потребу, саме цей досвід та особливості самої людини і роблять її розуміння цієї проблеми унікальними, неповторними, не схожими ні на кого, і лише негативний досвід може зробити так, що в людині не буде цієї потреби, і як науково вже доведено, цей досвід поверне її в первинний стан до моменту початку розвитку.

Марія Чолак – студентка 2 курсу факультету іноземних мов

Науковий керівник: **Зоя Атаманюк** – докторка філософських наук, доцентка кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності
Університет Ушинського, м. Одеса, Україна

«ЗНАННЯ – НАСТІЛЬКИ ЦІННА РІЧ, ЩО ЙОГО НЕ СОРОМНО ВИДОБУВАТИ З БУДЬ-ЯКОГО ДЖЕРЕЛА» (ТОМА АКВІНСЬКИЙ)

Розуміння і усвідомлення важливості знань завжди були ключовим аспектом для розвитку суспільства. Ідея, висловлена Томою Аквінським, підкреслює важливість неперервного пошуку знань та їхнього походження. Людство досягло всього, що має зараз завдяки цьому. Знання – це сила, яка спроможна врятувати всесвіт або зруйнувати. Все залежить від того, як людина користується цим ключем.

Знання з філософської точки зору можна розглядати як процес усвідомлення, розуміння та інтерпретації світу через призму розуму, досвіду та метафізичних концепцій. «Знання визначають як результат пізнавальної діяльності людини, як кінцеве відображення певної сторони реальної дійсності у свідомості людини. Знання дозволяють людині засвоїти нову інформацію. Вони є основою моральних переконань, естетичних поглядів, світогляду» [3]. Філософи протягом віків давали свої власні визначення та уявлення про знання. Сократ, античний філософ, відомий за своєю методологією під назвою «сократичний діалог», вважав, що істинне знання полягає в усвідомленні власної невідомості: «Я знаю, що нічого не знаю». Рене Декарт, французький філософ, сформулював відому фразу: «Cogito, ergo sum» («Я мислю, отже, я існую») [2], вказуючи на те, що основою для визначення знання є свідомість свого власного існування. Людина, на думку Томи, має раціональну природу: «Розум є наймогутніша природа людини» [1]. Призначення людини – розуміти й діяти з розумінням. Людині природним чином властиво осягати мету, до якої тяжіє будь-яка річ, природний порядок речей, завершенням якого є вище благо – Бог. Також він визначив два різновиди знання – природне (філософське, наукове) і надприродне (знання через віру – благодать).

На мою думку, головна мета людини у світі – пізнати якнайбільше інформації та виробити з цього щось своє, що сприятиме розвитку у певних сферах. Людина яка не прагне до цього – деградує. Перебуваючи в стані роздумів і резонансних переконань індивід аналізує та виводить нові, унікальні міркування. Знання – це не матеріальна річ, але володіння ними дає нам змогу творити будь-що. Майже все, що нас оточує, було зроблено руками людини. Щороку ми бачимо необмеженість нашого мозку з кожним новим відкриттям. Весь свій досвід та знання людство проектує в творчості, науці, письмі, техніці, пісні або в будь-якій іншій сфері.

Однак, люди мають перестати ставити в пріоритет матеріальні речі, тому що це лише ресурс який є додатковим до нашого існування. Треба прагнути до знань, які у вас точно не зможуть забрати, вкрати або зіпсувати. Джерел на сьогодні існує безліч, а людство стало більш відкритим, що є показником прогресу попереднього покоління. Суспільство не боїться висловлювати свою думку, незалежно від теми (звісно не кожна людина може погоджуватись з вашою думкою). Особа має доступ до ширшого спектру матеріалів завдяки інтернету. Ми можемо здобувати знання з книг, досліджень, досвіду інших людей, а також зі своїх власних помилок.

Тим не менш, мати знання це одне, потрібно ще вміти ними користуватись. Наприклад, Веріс та Петір Бейліш із «Гри престолів» є представниками найрозумніших і, так би мовити, «справжніх» гравців. Веріс використовує дітей як шпигунів, заради знань про плітки в королівстві. Але, незважаючи на його хитрість та безжалісність, він завжди прагнув, щоб в королівстві було благополуччя. На противагу йому виступає Бейліш, який має публічні будинки

звідки він збирає усі інформацію для того, щоб в майбутньому маніпулювати та шантажувати цим суперників. Завдяки своєму розуму, він розпочав справжню війну між 5 королівствами через один лист. Він прагнув використати свою обізнаність та підступність для того, щоб сісти самому на трон. Також, у багатьох книгах показано до чого приводять знання. Джордж Орвелл у своїй книзі «Ферма тварин» демонструє наслідки браку знання, в тій чи іншій сфері, і як легко людям, які володіють розумом та владою маніпулювати іншими. Наприклад, вівці символізують собою малограмотні населення ферми (СРСР), що йде на поводу у влади.

Не можна не згадати відомий твір Гете «Фауст». Головний герой не може, як Вагнер, дізнаватися таємниці буття з книг. Йому потрібен вільний простір лісів і полів, чарівні танці фей і відьмині шабаші пізнього німецького середньовіччя. Він був відданий Богом на розтерзання Мефістофелю, Хоча така методика отримання знання є доволі радикальною, однак вона є прямим показником, що будь-яке джерело можна використовувати заради запоруки знань. Проте, потрібно мати критичне мислення і вміння аналізувати інформацію, що нам подається. Навіть з важливими або авторитетними джерелами можуть відбуватися помилки або спотворення фактів. Тому вміння критично мислити та аналізувати дозволяє нам відділяти справжню інформацію від помилкової.

Отже, здобуття знань є неоціненним активом для кожної особистості та суспільства в цілому. Це дозволяє нам зростати, розуміти, творити та вдосконалювати світ навколо нас. Важливою умовою є готовність приймати знання з будь-яких джерел, але з постійною увагою до їхньої обґрунтованості та правдивості.

Список використаних джерел:

1. Аквінський Ф. Сума теологій. URL: <https://azbyka.ru/otechnik/konfessii/summa-teologii-tom>
2. Декарт Р. Міркування про метод. URL: <http://psylib.org.ua/books/dekar01/index.htm>
3. Шевчук В.О. Знання як чинник виробництва: дискусійні питання теорії. URL: file:///C:/Users/Admin/Desktop/Vodt_2016_1_23.pdf С.130–138

Олександр Акулов – студент 1 курсу факультету іноземних мов,
Науковий керівник: **Зоя Атаманюк** – докторка філософських наук, доцентка кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності
Університет Ушинського, м. Одеса, Україна

ЛЮДИНА НАБЛИЖАЄТЬСЯ ДО СВОБОДИ?

Питання свободи пронизує історію людства з самого його факту появи. Де проходить кордон між свободою та рабством? Кого вважати за свободну людину,